

PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Miroslaw Wróblewski

Warszawa, dnia

DOL.401.8.2024

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Kancelaria Sejmu RP
ul. Wiejska 4/6/7
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 8 stycznia 2024 r., znak: SPS-WP.020.41.7.2023 (data wpływu do UODO: 15 stycznia br.), uprzejmie informuję, że organ nadzorczy – po analizie dokonanej z punktu widzenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm., dalej rozporządzenie 2016/679) – zgłasza następujące uwagi w odniesieniu do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz niektórych innych ustaw** (druk sejmowy nr 156), dalej projekt ustawy.

Cel regulacji, ryzyka przetwarzania i ocena skutków dla ochrony danych osobowych

Pogodzenie prawa do informacji publicznej z ochroną danych osobowych – i zapewnienie tym samym balansu pomiędzy istotnymi i równoważnymi prawami konstytucyjnymi – jest obecnie jednym z wyzwań, przed którym stoi sektor publiczny. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych co do zasady nie stoi na przeszkodzie realizacji prawa publicznego dostępu do dokumentów urzędowych, co wynika z jego art.

86¹ i motywu 154². Niemniej to, jakie dane osobowe staną się przedmiotem przetwarzania powinno każdorazowo podlegać ocenie także w oparciu o przepisy wynikające z aktu prawa Unii Europejskiej – rozporządzenia 2016/679.

Zgodnie z przedstawionym do projektu uzasadnieniem, ma on „na celu zwiększenie transparentności aktywności zarobkowej najważniejszych w Państwie funkcjonariuszy publicznych”. Potrzeba realizacji tak istotnego ww. celu jest zrozumiała, jednak wprowadzenie proponowanej regulacji prowadzić będzie do pozyskiwania i dalszego przetwarzania znacznej ilości danych tych osób i ich małżonków w długim okresie. Dodatkowo, szereg tych danych będzie powszechnie dostępnych bez określenia limitu czasowego dla takiego ich ujawnienia. Dlatego też, **wprowadzonym normom prawnym, stanowiącym o pozyskiwaniu, udostępnianiu i dalszym wykorzystywaniu danych osobowych, powinna towarzyszyć ocena skutków dla ochrony danych osobowych** (art. 35 rozporządzenia 2016/679). **Ułatwiłaby ona Projektodawcy przeprowadzenie testu niezbędności wprowadzenia określonych rozwiązań tak, by tworzyć regulacje prawne z poszanowaniem zasad rozporządzenia 2016/679.**

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy, mimo, że opierają się na uzasadnionym założeniu zagwarantowania większej przejrzystości sytuacji osób sprawujących funkcje publiczne, stwarzają jednocześnie potencjalne poważne ryzyko naruszenia zasad przetwarzania danych osobowych (art. 5 rozporządzenia 2016/679³). Istotne jest zatem, aby projektowane przepisy zapewniły stosowanie norm

---

¹ Zgodnie z art. 86 rozporządzenia 2016/679: Dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych, które posiada organ lub podmiot publiczny lub podmiot prywatny w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, mogą zostać przez ten organ lub podmiot ujawnione zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlegają ten organ lub podmiot, dla pogodzenia publicznego dostępu do dokumentów urzędowych z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia.

² Zgodnie z motywem 154 rozporządzenia 2016/679: Niniejsze rozporządzenie pozwala uwzględnić przy stosowaniu jego przepisów zasadę publicznego dostępu do dokumentów urzędowych. Publiczny dostęp do dokumentów urzędowych można uznać za interes publiczny. Organ publiczny lub podmiot publiczny powinny móc publicznie ujawniać dane osobowe z dokumentów przez siebie przechowywanych, jeżeli takie ujawnienie jest przewidziane przepisami prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, któremu organ ten lub podmiot podlegają. Przepisy takie powinny godzić publiczny dostęp do dokumentów urzędowych i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego z prawem do ochrony danych osobowych, i dlatego mogą przewidywać niezbędne uwzględnienie prawa do ochrony danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia (...).

³ Zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2016/679: 1. Dane osobowe muszą być: a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą ("zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość"); b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami ("ograniczenie celu"); c) adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane ("minimalizacja danych"); d) prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane ("prawidłowość"); e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą ("ograniczenie przechowywania"); f) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z

ogólnego rozporządzenia o ochronie danych dla realizacji ratio legis proponowanych rozwiązań i były przeanalizowane z uwzględnieniem ryzyk towarzyszących operacjom przetwarzania takich danych osobowych, a tym samym dawały gwarancje realizacji praw i wolności osób, których dane dotyczą (podmiotów danych). **Przeprowadzenie oceny skutków ułatwiłoby wykazanie zgodności z dotyczącymi przetwarzania danych osobowych zasadami wynikającymi z art. 5 rozporządzenia 2016/679.**

Zgodność z prawem i przejrzystość, ograniczenie celu przetwarzania i minimalizacja danych osobowych

Wątpliwości co do zakresu przetwarzanych informacji o osobach budzi projektowany **art. 10 ust. 1a**, który przewiduje, że oświadczenie majątkowe powinno zawierać również dane dotyczące **majątku odrębnego małżonka**.

Zauważyć należy, że przetwarzanie informacji na temat majątku odrębnego małżonka osoby pełniącej funkcje publiczne jest nowym rozwiązaniem w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne⁴, a także rozwiązaniem, które nie funkcjonuje w polskim porządku prawnym w odniesieniu do osób pełniących funkcje publiczne na szczeblu samorządu terytorialnego (np. zgodnie z art. 24h ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym: „Radny, wójt, zastępca wójta, sekretarz gminy, skarbnik gminy, kierownik jednostki organizacyjnej gminy, osoba zarządzająca i członek organu zarządzającego gminną osobą prawną oraz osoba wydająca decyzje administracyjne w imieniu wójta są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym, zwanego dalej "oświadczeniem majątkowym". Oświadczenie majątkowe dotyczy ich majątku odrębnego oraz majątku objętego małżeńską wspólnością majątkową”). Jest to istotne poszerzenie zbieranych w oświadczeniu informacji, które wprost dotyczą osoby trzeciej (wyłącznie małżonka), a nie zobowiązanego do złożenia oświadczenia. Celowości tej koncepcji nie wyjaśniono również w uzasadnieniu do projektu ustawy.

Podkreślenia wymaga, że informacja o sytuacji majątkowej małżonka osoby pełniącej funkcję publiczną nie stanowi informacji o działalności tej osoby, lecz o sytuacji osoby z jej rodziny (w części przypadków będzie to osoba niesprawująca funkcji publicznej). Konieczne jest zatem wyważenie wskazanego w projekcie ustawy obowiązku ujawniania przez osoby majątku odrębnego małżonka osoby pełniącej funkcję publiczną w kontekście zachowania mocą przepisów ustawowych balansu istotnych praw i wolności konstytucyjnych: prawa dostępu do informacji publicznej (art. 61), jak również prawa do autonomii informacyjnej jednostki (art. 51) i prawa do prywatności (art. 47 Konstytucji RP). Istotne jest przy tym, że dane te staną się powszechnie dostępne i

---

prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych ("integralność i poufność"). 2. Administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów ust. 1 i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie ("rozliczalność").

⁴ Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090).

dotychczasowy administrator przestanie mieć nad nimi kontrolę, co do dalszego wykorzystania przez inne podmioty.

Dlatego też, przez wzgląd na zasadę minimalizacji danych określoną w rozporządzeniu ogólnym oraz ww. zasady konstytucyjne, niezbędną jest ponowna analiza powyższego zagadnienia i wykazanie niezbędności pozyskiwania i dalszego przetwarzania danych, czego skutkiem byłoby wprowadzenie komentowanego rozwiązania.

Projektowane regulacje należy również ocenić nie tylko pod kątem wspomnianych wyżej zasad konstytucyjnych oraz zasad przejrzystości czy minimalizacji danych, ale także mając na względzie konieczność przetwarzania danych prawidłowych i aktualnych (zasada prawidłowości). Przedstawiony projekt przewiduje odpowiedzialność karną osoby pełniącej funkcję publiczną także w sytuacji wypełniania oświadczenia majątkowego w części dotyczącej majątku odrębnego małżonka. Tymczasem na odpowiedzialność z tego tytułu i w tym aspekcie – zgodnie z założeniami projektu – wpływać będą również potencjalnie okoliczności braku czy niepełnej, co do zgodności ze stanem prawnym i faktycznym, wiedzy na temat majątku odrębnego małżonka. Innymi słowy, na sytuację osoby składającej oświadczenie wpływać będą informacje dotyczące innej osoby, na których zgodność ze stanem prawnym czy faktycznym może ona nie mieć wpływu, choć osoby te pozostają w stosunku małżeństwa. Relacje małżeńskie i ich konsekwencje mogą być zatem potencjalnie powiązane i analizowane na potrzeby weryfikacji oświadczeń majątkowych.

Powyższa kwestia rozpatrywana była również przez Trybunał Konstytucyjny w związku z wydaniem wyroku z dnia 25 listopada 2021 r. (sygn. akt Kp 2/19), w której podniesiono, że „Wątpliwe konstytucyjnie jest żądanie podania pełnych informacji o stanie majątkowym określonego kręgu osób od osoby pełniącej funkcję publiczną, która nie jest ich dysponentem (...)”. W uzasadnieniu do tego wyroku Trybunał stwierdził, że „prawo do prywatności obejmuje ochronę tajemnicy danych dotyczących sytuacji majątkowej obywatela, a więc odnosi się także do posiadanych przez niego rachunków bankowych (i podobnych) oraz dokonywanych przez niego transakcji. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy obywatel występuje jako osoba prywatna (...)”, a także wyraził pogląd, że „pozyskiwanie informacji o życiu prywatnym jednostek przez organy władzy publicznej, zwłaszcza niejawnie, musi być ograniczone do koniecznych sytuacji, dopuszczalnych w demokratycznym państwie wyłącznie dla ochrony konstytucyjnie uznanych wartości i zgodnie z zasadą proporcjonalności”.

Z projektowanych zmian nie wynika także jakie dane osobowe mają być przetwarzane oraz w jakim zakresie w odniesieniu do wskazanego w **art. 10 ust. 1b** podmiotu, będącego osobą fizyczną, na rzecz którego dokonano bezpłatnego przysporzenia. Tak ogólnie sformułowany przepis stwarza ryzyko przetwarzania bliżej nieokreślonego zakresu danych osobowych, co prowadzić może do naruszenia zasady przejrzystości, rzetelności i minimalizacji. Dane osobowe muszą być przetwarzane w sposób przejrzysty dla osoby, której dotyczą, ale również dla wykonawcy normy, co wymaga od Projektodawcy tworzenia przepisów regulujących prawa i obowiązki dotyczące przetwarzania danych w odniesieniu do zakładanego celu przetwarzania, w

sposób jasny, precyzyjny i wyczerpujący. Przyczyni się to także do poszanowania konstytucyjnej zasady legalizmu⁵.

Powyższa uwaga dotyczy również proponowanych zmian w ustawie, o której mowa w art. 3 projektu (art. 35 ust. 1 pkt 5).

Ograniczenie przechowywania danych osobowych

Oświadczenia o stanie majątkowym osób wskazanych w **art. 2 pkt 9-10³ oraz art. 10 ust. 1a** ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne – zgodnie z projektem ustawy – podlegałyby udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP), z wyjątkiem danych adresowych, informacji o miejscu położenia nieruchomości oraz informacji umożliwiających identyfikację mienia. Do oświadczeń tych osób nie miałyby zastosowania art. 10 ust. 3 ustawy.

Zarówno z projektu ustawy, jak i z uzasadnienia do niej, nie wynika dlaczego dla realizacji proponowanych regulacji okres osiągniętych dochodów ma obejmować 10 lat poprzedzających rok złożenia oświadczenia. A zatem konieczna jest odpowiedź na pytanie jaki istotny cel uzasadnia niezbędność przetwarzania danych obejmujących okres 10 lat wstecz, także w odniesieniu do danych osobowych pochodzących z kopii rocznych zeznań podatkowych osób zobowiązanych. Zakres informacji wynikający z kopii ww. dokumentów – z racji ich treści – może być bowiem szerszy i nieodpowiadający realizacji celu wynikającego z ustawy, a w konsekwencji zbędny. Zauważyć należy, że zaproponowana retrospektywność obowiązku, który dotyczy okresu, który ma być objęty oświadczeniem majątkowym może co do zasady dotyczyć okresu, w którym osoba nie pełniła funkcji publicznych, a więc nie była objęta zakresem działania ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Dla treści nowej normy prawnej znaczenie mają również zasady wynikające z obowiązujących już przepisów, a mianowicie to, że zgodnie z art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, obowiązek przechowywania dokumentów dotyczących dochodów wynosi 5 lat. Wyznaczenie zatem obowiązku przedstawiania oraz weryfikacji informacji i dokumentacji z okresu 10 lat poprzedzających złożenie oświadczenia godzi w zasadę niedziałania prawa wstecz⁶, także w kontekście prawa do autonomii informacyjnej jednostki.

Na powtórny analizę zasługuje również uregulowanie kwestii związanych z **retencją danych ujawnionych w oświadczeniu majątkowym**. Wzgląd na konstytucyjną zasadę praworządności oraz zasadę ograniczenia przechowywania danych osobowych (art. 5 ust. 1 lit e) rozporządzenia 2016/679) wymaga wzięcia pod uwagę, że przepisy ustaw z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym oraz z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa przewidują, że oświadczenia majątkowe przechowuje się przez okres 6 lat. Obowiązujące przepisy prawa nie regulują jednak jednoznacznie okresu publikacji tych

⁵ Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP: Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 października 2001 r., sygn. akt K 28/01.

danych w BIP, nie wiążą też tego okresu z okresem przechowywania oświadczeń majątkowych. **Tworzenie zatem komentowanych, projektowanych regulacji stwarza ryzyko publikacji tych danych w okresie dłuższym (wręcz nieograniczonym) niż okres przewidziany dla przechowywania tych oświadczeń.** Wydaje się zasadnym zatem wprowadzenie w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne okresów retencji informacji ujawnionych w BIP, z uwzględnieniem ratio legis regulacji. Uzasadnione byłoby zatem rozważenie uzupełnienia projektowanych zmian o regulacje, które będą odnosiły się do okresu publikowania ww. dokumentów w BIP, np. tak długo, jak oświadczenia o stanie majątkowym mają być przechowywane, bądź do czasu zakończenia kadencji, czy też zajmowania określonego stanowiska. Przedmiotowe zagadnienie było już przedmiotem ocen wyrażanych przez organ nadzorczy oraz przez sądy administracyjne⁷.

Sposób przetwarzania danych osobowych zgodny z zasadą przejrzystości oraz integralności i poufności przetwarzania danych

Projekt ustawy zawiera rozwiązanie przewidujące, że „formularz oświadczenia o stanie majątkowym wypełnia się komputerowo” (art. 11a w zmianie 3)). Uzasadnionym byłoby rozważenie przyjęcia regulacji tożsamy jak przewidziane przez przepisy Kodeksu cywilnego, odnoszące się w jego art. 78¹ do **formy elektronicznej**.

Wskazanie na formę elektroniczną ww. dokumentu będzie wpisywało się wprost w realizację **zasady przejrzystości** i tożsame będzie z obowiązującymi normami prawa cywilnego oraz czynić będzie zadość **zasadzie integralności i poufności** przetwarzanych danych. Doprecyzowanie formy przetwarzania danych w akcie rangi ustawy przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych – wykonawcy norm (administratorzy) będą zobowiązani wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne tak, aby dane osobowe przetwarzane w oświadczeniu majątkowym, które będzie w formie elektronicznej były w odpowiedni sposób zabezpieczone.

Wzgląd na wskazane zasady przetwarzania danych osobowych oraz wątpliwości organu nadzorczego w odniesieniu do ratio legis proponowanych regulacji uzasadniają poddanie przez Projektodawcę proponowanej treści przepisów ocenie także pod kątem konstytucyjnej zasady poszanowania i ochrony wolności człowieka⁸. Uzasadnionym byłoby rozważenie sposobu realizacji koncepcji jawności publikowanych oświadczeń zawierających szereg danych osobowych, w tym co do tego, czy można ją osiągnąć za pomocą innych narzędzi, które mniej będą ingerowały w prywatność osób pełniących funkcje publiczne.

---

⁷ Decyzja PUODO z dnia 18 października 2019 r., nr ZSPU.421.3.2019, utrzymana w mocy wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Wa 2826/19.

⁸ Zgodnie z art. 31 Konstytucji RP: 1. Wolność człowieka podlega ochronie prawnej. 2. Każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje. 3. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Podobne systemowo wątpliwości były podnoszone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w sprawie C-204/21: „czy publikacja w *Biuletynie Informacji Publicznej* informacji zebranych za pomocą rozpatrywanych oświadczeń jest odpowiednia do osiągnięcia deklarowanego w niniejszym przypadku celu interesu ogólnego” (pkt 362), „przetwarzanie danych osobowych stwarza swobodny dostęp do tych danych w Internecie dla ogółu społeczeństwa, a w konsekwencji dla potencjalnie nieograniczonej liczby osób, w związku z czym to przetwarzanie może umożliwić swobodny dostęp do wspomnianych danych również osobom, które ze względów niezwiązanych z deklarowanym celem interesu ogólnego, (...) dążą do uzyskania informacji o sytuacji osobistej składającego oświadczenie” (pkt 376).

Jak wskazał również TSUE⁹ „celu wspomnianej publikacji nie można realizować bez uwzględnienia faktu, iż należy pogodzić go z prawami podstawowymi ustanowionymi w art. 7 i 8 Karty”, a „przed udostępnieniem informacji dotyczących osoby fizycznej instytucje są zobowiązane wyważyć interes Unii w zapewnieniu przejrzystości jej działań i naruszane prawa przyznane art. 7 i 8 Karty. Celowi przejrzystości nie można jednak przyznać automatycznego pierwszeństwa przed prawem do ochrony danych osobowych”.

Podsumowanie

Organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych wskazuje, że przepisy krajowe powinny zapewniać stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679, celem osiągnięcia skutecznej ochrony praw osób, których dane dotyczą ale i zapewnienia ram prawnych dla osób pełniących funkcje publiczne bez wywoływania konfuzji u wykonawców norm co do ich zgodności z przepisami ogólnego rozporządzenia. Zadaniem Projektodawcy powinno być zarówno wyznaczenie wszystkim wykonawcom norm prawnych w sposób przejrzysty i rzetelny ram przetwarzania danych osobowych (od pozyskiwania danych aż po ich usuwanie, w tym z przestrzeni publicznej jaką jest BIP), jak również zasad odpowiedzialności, tak aby w sposób proporcjonalny i adekwatny kształtować cały system ochrony danych.

Uwzględnienie powyższych uwag organu nadzorczego, mających charakter wskazówek eksperckich, niewątpliwie przyczyni się do stworzenia regulacji zgodnych z przepisami Konstytucji RP oraz ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Z wyrazami szacunku

Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

---

⁹ Wyrok Trybunału z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawach połączonych C-92/09 i C-93/09.